

Tot propietari de mascotes té la responsabilitat de garantir una bona cura dels seus animals. Si vostè està pensant en obtenir un periquito, li oferim aquest tríptic on s'expliquen les seves necessitats i el seu manteniment bàsic.

QUÈ ÉS UN PERIQUITO?

És un au de la família dels psitacids. Originari d'Austràlia, va arribar a Europa a mitjans del segle XIX.

Al seu hàbitat natural viu en grans esbarts, fa niu als eucaliptus i es mouen en funció de les llavors que hi puguin haver.

A la natura només existeixen els periquitos verds, a partir del qual han anat sorgint la resta de varietats.

ON VIUEN?

La gàbia hauria de ser sempre la més gran que ens podem permetre, ja que els periquitos hi han de viure sempre tancats a dins.

Mínim, haurà de ser de 50cm d'amplada, perquè els periquitos aprofiten més l'espai horitzontal que el vertical.

La gàbia haurà de tenir pals i joguines perquè puguin fer exercici i els estimuli. No és aconsellable posar-hi mirall, és millor tenir-los sempre per parelles.

Durant els mesos de més calor oferirem una banyera una estona cada dia, perquè s'hi puguin rentar i refrescar.

Els abeuradors ideals són els de tub, que ens permeten conservar l'aigua neta durant bastantes hores.

Hem de tenir present a l'hora d'escollir la col·locació de la gàbia, que la cuina no és un bon lloc pel periquito. Els fums i els vapors poden fer molt de mal al

cos tant petit que té un periquito.

La millor opció és un lloc al menjador, on ens pugui veure, a prop de la finestra, on tingui llum natural, vigilant de proporcionar-li ombra si hi toca molt el sol, i en un lloc el més elevat possible, ja que són aus i estan acostumats a veure-ho tot des de la part de dalt.

Els podem treure a l'exterior, inclús hi poden viure, sempre que evitem les corrents directes d'aire, els llocs on es puguin mullar o hi toqui el sol directe. És important també evitar les baixes temperatures, per tant, a l'hivern els entrarem a dins de casa.

QUÈ MENGEN?

Mengen pinso ja preparat per a ells que consisteix, bàsicament, en escaiola i mill amb trossos de fruita deshidratada.

L'altre alternativa és el pel·letitzat, que és un pinso menys atractiu per l'ocell però normalment més complet.

Podem complementar la seva dieta amb fruita i verdura, controlant les quantitats. També els hi posarem "panizo", que és mill en branca.

És important que no els hi falti ós de sèpia i grit, ja que aporten minerals, ajuden a fer la digestió i esmolar el bec.

Tampoc hi hauria de faltar pasta d'ou, que aporta vitamina i proteïna.

COM ES REPRODUUEIXEN?

Es distingeix el seu sexe pel color de la cera del bec. La cera és una membrana que cobreix els orificis nasals. Els mascles la tenen blava i la femella marró o rosada, sense gens de blau. El color real de la cera es veu quan el periquito és adult, es a dir, que tenen un any o més.

Abans no ens en podem refiar gaire perquè pot canviar.

El periquito s'aparella i cria durant tot l'any. Hauríem d'evitar col·locar el niu

durant els mesos de més fred, ja que no és bona temperatura per a les cries. L'ideal és posar-lo entre març i abril.

Si tenim realment una parella que s'accepta, el mascle festejarà amb la femella. Poden passar uns dies fins que ella accepti.

La femella començarà a entrar més al niu i a passar-hi més temps a dins progressivament, fins que gairebé no la veiem sortir més que

per fer les seves necessitats i menjar. Això vol dir que començarà la posta dels ous. Posen entre quatre i nou ous, no vol dir, però, que de tots els ous sortirà un pollet.

A vegades el mascle alimenta a la femella. Hem de procurar no molestar-la gaire mentre incuba, ni tant sols obrint la tapa del niu per mirar els ous, això la pot estressar moltíssim. Si se sent en perill o neguitosa pot arribar a abandonar els ous o inclús trencar-los.

La incubació dura entre setze i dinou dies. Els pollets obriran els ulls cap al setè o octau dia. Durant la primera setmana la mare els alimenta amb el que s'anomena "llet de periquita", és una substància que segreguen quan estan criant i que, en cap cas, es pot substituir per papilla de mà. Després d'aquest període i durant uns trenta dies, es quedaran al niu i serà la mare, ajudada pel pare, qui els hi proporcionï aliment.

Al cap d'aquests trenta o trenta-cinc dies els pollets surten del niu i, durant els següents deu dies serà el pare qui es cuida d'alimentar-los, fins que aprenen a menjar tot sols.

Si els haguéssim de separar, seria a partir d'aquest moment.

COM S'HAN DE NETEJAR?

Canviarem la sorra sencera, netejarem i desinfectarem tota la gàbia i els accessoris, un cop per setmana.

La neteja diària consistirà en netejar menjadora i abeurador abans de posar aigua i aliment nets, netejar la banyera, si la té posada, treure, en la mesura del possible, la clova i les femtes del terra i afegir una mica de sorra neta per reomplir.

Existeixen desinfectants adequats per la gàbia, que no són nocius pel periquito.

COM S'HAN DE TRACTAR?

Sabrem que el periquito està content quan el veiem actiu, que menja, que es neteja molt sovint i que canta.

És important que el deixem tranquil els primers dies que està a casa, ja que estarà espantat i s'haurà d'acostumar al lloc i la gàbia nova.

ATENCIÓ VETERINÀRIA:

Si no detectem cap problema no cal dur-les al veterinari.

COM TENIR CURA DEL PERIQUITO

ANIMAL
SAPIENS

SABEM COM PENSEN

ANIMAL
SAPIENS
SABEM COM PENSEN

GIRONA - SALT
ST. ADRIÀ DE BESÒS
LLEIDA

animalsapiens.cat

animalsapiens.cat